Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2675/94

af 3. november 1994

om ændring af forordning (EØF) nr. 1014/90 om gennemførelsesbestemmelser for definition af, betegnelse for og præsentation af spiritus

(EFT L 285 af 4.11.1994, s. 5)

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 308 af 2.12.1994, s. 19 (2675/94)

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2675/94

af 3. november 1994

om ændring af forordning (EØF) nr. 1014/90 om gennemførelsesbestemmelser for definition af, betegnelse for og præsentation af spiritus

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3280/92 ([2]), særlig artikel 1, stk. 4, litra i), nr. 2, og artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1576/89 forbeholdes de i artikel 1, stk. 4, omhandlede betegnelser de former for spiritus, som er defineret deri, og spiritus, der ikke opfylder kravene til de produkter, der er defineret i artikel 1, stk. 4, må ikke have samme betegnelse som disse, men skal betegnes »spiritus«;

der bør fastsættes særlige bestemmelser om, hvorledes bestemte blandinger af spiritus skal betegnes, for at der kan sikres loyal konkurrence mellem disse blandinger og de former for spiritus, der er defineret i forordning (EØF) nr. 1576/89, og ligeledes for at forbrugerne kan blive korrekt underrettet om arten og alkoholsammensætningen af disse blandinger, så det undgås, at varernes art forveksles; disse særlige bestemmelser supplerer de forpligtelser, der er fastsat i Rådets direktiv 79/112/EØF ([3]), senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/102/EF ([4]), vedrørende mærkning af levnedsmidler, og dem, der er fastsat i Rådets direktiv 75/106/EØF ([5]), senest ændret ved direktiv 89/676/EØF ([6]), vedrørende færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser;

der bør især sikres en beskyttelse af renommeét og kvalitetsniveauet af spiritus, der har krav på en traditionel eller geografisk betegnelse som anført i henholdsvis artikel 1 i og bilag II til forordning (EØF) nr. 1576/89 ved at det forbydes, at en sådan betegnelse anvendes for disse blandinger af spiritus;

fortegnelsen over frugtnavnene i artikel 4 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1014/90 ([7]), ændret ved forordning (EØF) nr. 3458/92 ([8]), bør suppleres, ved at der tilføjes nogle navne på tropiske frugter, for at der kan tages hensyn til traditionel praksis i de oversøiske franske departementer;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Gennemførelseskomitéen for Spiritus —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1014/90 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 indsættes som stk. 3:

([1]) EFT nr. L 160 af 12. 6. 1989, s. 1.
([2]) EFT nr. L 327 af 13. 11. 1992, s. 3.
([3]) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.
([4]) EFT nr. L 291 af 25. 11. 1993, s. 14.
([5]) EFT nr. L 42 af 15. 2. 1975, s. 1.
([6]) EFT nr. L 398 af 30. 12. 1989, s. 18.
([7]) EFT nr. L 105 af 25. 4. 1990, s. 9.
([8]) EFT nr. L 350 af 1. 12. 1992, s. 59.

▼B

»For produkter, der fremstilles i de franske oversøiske territorier og departementer, omfattes endvidere af første afsnit spiritus fremstillet af følgende frugter:

— banan (Musa paradisiaca)

— passionsfrugt (Passiflora edulis)

— evi (Spondias dulcis)

— gul mombin (Spondias mombin).«

2) Som artikel 7c indsættes:

»Artikel 7c

Blandes spiritus, der er nævnt i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 1576/89, med:

— en eller flere former for spiritus, uanset om disse er defineret i artikel 1, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1576/89, og/eller

— et eller flere destillater af landbrugsoprindelse

skal salgsbetegnelsen »spiritus« uden andre beskrivende udtryk være anbragt på en fremtrædende plads på etiketten, og denne salgsbetegnelse skal være klart synlig og let læselig.

Stk. 1 gælder ikke for betegnelsen og præsentationen af et produkt, der er fremkommet ved en sådan blanding, hvis det svarer til en af definitionerne i artikel 1, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1576/89, jf. dog artikel 7b.

Ved mærkningen og præsentationen af produkter, der er fremkommet ved ovennævnte blandinger, må der kun henvises til de artsbetegnelser, der er nævnt i artikel 1, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1576/89, uden for salgsbetegnelsen, men inden for samme synsfelt, i en liste, der angiver alle alkoholbestanddele med angivelse af deres respektive andel i blandingen, og forud for hvilken ordene »spiritus fremstillet ved blanding« er anført, jf. i øvrigt bestemmelserne om mærkning af bestanddelene i spiritus efter direktiv 79/112/EØF (*). Disse angivelser skal være anført med ensartede typer af samme art og farve som typerne i salgsbetegnelsen. Typerne må højst være halvt så store som dem, der er anvendt i salgsbetegnelsen.

Andelen af hver alkoholbestanddel er lig med den mængde ren alkohol, den udgør i den samlede mængde ren alkohol i blandingen. Den udtrykkes i »% vol« og anføres i aftagende orden efter de anvendte mængder.

(*) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.«

Artikel 2

Den anvendes dog ikke på de ►C1 i artikel 1 ◄, nævnte produkter, der er fremstillet eller for hvilke fremstillingen er påbegyndt inden datoen for forordningens ikrafttrædelse, og som er i overensstemmelse med de gældende retsforskrifter på datoen for forordningens offentliggørelse.

Ved fremstilling forstås en behandling, der resulterer i opnåelsen af en aftappet, mærket færdigvare, der er bestemt for den endelige forbruger.

For at kunne afsætte de produkter, for hvilke fremstillingen er påbegyndt inden denne forordnings ikrafttrædelse, skal de erhvervsdrivende i måneden efter nævnte dato give de nationale kompetente myndigheder meddelelse om de mængder heraf, som de ligger inde med på samme dato.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.